

Архій и турналь на страна писмо то. — „Наистина,“ казалъ и Филисъ : сега е време да пиемъ и да са веселимъ; азъ съмъ повикалъ хоранки, които сегичкомъ ще додѣтъ.“ Хоранки тѣ са евили. Тѣ были съзаклетници тѣ, които одъ женски дрехи скрыли были орѣжїя та. Тѣ приближи кѣмъ пирующи тѣ Спартанцы, измъкнѣли ятаганы заклали и двама та. Въ сѣщо то време избиты были буги тѣ Спартански началници.

Работа та станѣла не безъ шумъ, който разбудилъ жданы тѣ. Разсвѣткали са огньове изъ кѣщя та, но ки тѣ еще държали вратя та си затворены и чакали грена та. Утреньта, на мегданя, дѣто са стекълъ на четы народъ тѣ, евили са избавители тѣ, тържественно прудружены отъ жрецы тѣ, които повдигали на горѣ вѣнцы въ знакъ на миръ. Изстѣпилъ са *Епаминондъ* и, съ вдѣхновенны израженїя, расказалъ на народа за велико то Пелопидово дѣло. „Който отъ васъ обича отечеството, думалъ той : нека земне орѣжїе то си за защита на свобода та!“ Народъ тѣ радостно послѣдовалъ туй призоваванье. Аѣиняны тѣ, които не пропущали случай да повреждатъ стары тѣ си неприятели — Спартанцы тѣ, проводили войска на помощь на Ѳивяны тѣ. Тѣсно обсѣдѣли крѣпость та и слѣдъ нѣколко дни спартанскїйтъ гарнизонъ принуденъ былъ да са предаде. Съ такъвзи начинъ Ѳивы были освобождены.

2. Е п а м и н о н д ѣ .

Можаше да са предвиди, че гордѣливы тѣ Спартанцы не тѣй налесно ще са напуснѣтъ отъ грабнѣта та изъ рѣцѣ тѣ имъ богата корыеть. Тѣ обрѣжили силна войска и потеглили противъ Ѳивы. Сички тѣ, които гледали страшныя походъ, сѣ думали, че ще погине нещастный тѣ градъ Ѳивы. Но Ѳивяны тѣ, ободрены отъ блистателна та Пелопидова сполука, приготвили са на ювашка защита на възвѣрнѣта та си свобода; въ глава на войска та си поставили двама та юначны гражданы, *Пелопида* и *Епаминонда*. Примѣръ тѣ на тѣзи хора